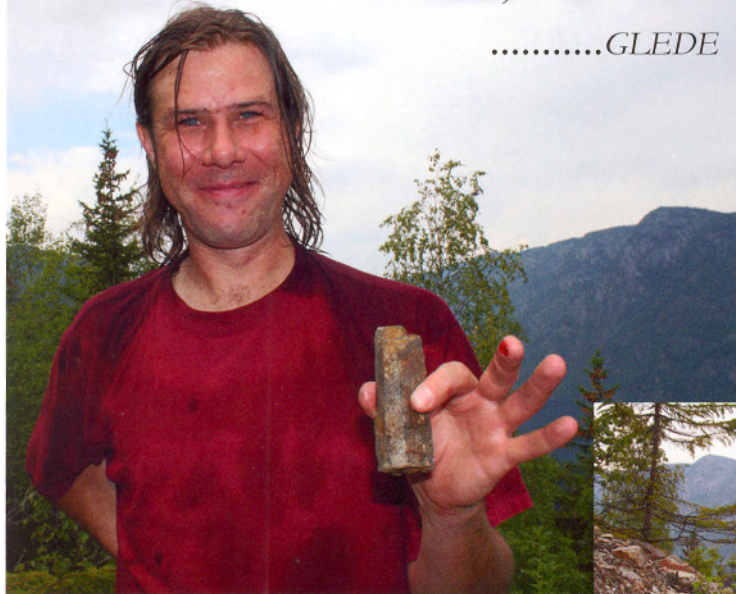

Tekst Knut Edvard Larsen

UT PÅ TUR - BLOD, SVETTE OG

.....GLEDE

En våt og kald, men stolt Peter Andresen viser fram sitt funn. En beryllkrystall. Fra en forekomst nær Klauvreidnuten, Tokke i Telemark, august 2007.

Det å lete etter mineraler koster litt. En får brukt kroppen. Og nå og da må man ofre litt blod også. Men så er gleden over et funn også nettopp glede. Det er ikke så viktig det en finner. Det gjør en egentlig alltid.

Peter Andresen, Thor og Håvard Sørli og undertegnede var på tur i Tokke i nærheten av Klauvreidnuten. Det ble mye klatring den dagen, været var delvis vått. Vi prøvde å finne et gammelt pegmatittskjerp, hvor det har vært funnet opak altså ikkegjennomsiktig, beryll. Jeg hadde prøvd å finne stedet sammen med to andre samlere på 80-tallet, men den gangen fant vi ikke noe. Bare noen små hull. Men hadde vi den gangen gått 200 meter lenger bort, hadde vi funnet et

større skjerp og de overgrodde tippene. Blant muskovittflak og hvit feltspat begynte vi å lete (fig 5). Det tok ikke lang tid før det ble

funnet biter med opak og "råtten" beryll. Her så det ikke ut som noen hadde vært og lett, i hvertfall ikke på mange år. På veggene i skjerpene kunne vi tydelig se spor etter beryll. Og det så ikke ut som om noen hadde kikket på mikromineralene heller. Men noen superberyller så vi ikke. Beryllkrystallen Peter fant er ingen egentlig beryll – den er helt omvandlet til en blanding av massiv bertranditt, kvarts og glimmer. Men vi fant også granat, manganocolumbitt, zirkon, gahnitt (1 mikro xl) og liten bit med liandratitt ble også funnet den dagen. En dag uten de store superfunn, men allikevel: Det er gøy å lete etter mineraler på nye plasser.

